

stændighed, at det var urigtigt, hvad der blev sagt af den nævnte ærede Rigsdagsmand, modbevise slet ikke de andre Grunde, der ere fremsatte; men hvorfor skal man da lade de andre Grunde ligge og derimod saa længe og indtrængende dvæle ved, hvad der er sagt af et enkelt Medlem? Det seer virkelig ud, som om man vilde gjøre et Indtryk paa Stemningen og vække en Stemning, hvor man skulde vække en Overbevisning. Saaledes gif det ogsaa, da en æret Rigsdagsmand fra Bornholm (Kosfod) sammenlignede den Udvikling, som det Mandskab, der nu skal i Feir, faaer, med Udviklingen fra 1850 til 1864. Den ærede Ordfører paaviste da meget rigtigt, at det nævnte Medlem i visse Henseender var uberettiget dertil, men hvorfor vil da han ikke, istedetfor at imødegaae dette, udtale sig om den alvorlige Indvending, der var gjort af den høitagtede Krigsminister? Hvorfor vilde han lade den ligge og derimod kaste sig over en anden, som om Krigsministerens Grund slet ikke havde eksisteret? Da der var Tale om, hvorvidt der var Capitainer og Lieutenanter nok, sagde Krigsministeren: Jeg indkalder ikke Alt, hvad der kaldes Forstærkning, men jeg indkalder kun en Tiendedeel deraf, og dertil er der et rigeligt Antal af Capitainer og Lieutenanter. Den ærede Ordfører siger: De Capitainer og Lieutenanter, vi ikke have, kunne ikke blive øvede, og det er ganske sikkert; man øver de Capitainer og Lieutenanter, man har, og ikke dem, man ikke har, men Ulykken for den ærede Ordfører er, at man har dem, medens han siger, at man ikke har dem; ja, man ikke alene har dem, men man har flere end dem. Naar den ærede Ordfører endelig — det skal være den sidste Bemærkning, jeg gjør — har sagt, at Ordet „kan“ skal betegne en Fremtidstanke, et Fremtidsarbejde, svarer jeg, at det Dieblit, hvori vi nu befinde os, vel er en Fremtid i Forhold til den Dag, da Hærloven blev givet, nemlig den 6te Juli 1867. Hærloven skal revideres i 1872—73, det staaer i Slutningen af den, men dersom vi vedblive at gaae frem paa den her foreslaaede Maade, skal man virkelig have vanskeligt ved at revidere idetmindste det Punkt,

der kaldes Forstærkningen. [Man vil nemlig savne al Erfaring derom, naar man ikke nu vil begynde med at kalde den ind og prøve den; man vil da mangle Grundlaget ved Revisionen, som er Erfaringen.]

Schlepegrell: Den ærede Ordfører yttrede, at jeg havde forandret mit første Udsagn, men det har jeg ikke, thi jeg har lige fra Begyndelsen af sagt, at der var visse Forslag, som her kunde blive fremlagte af Krigsministeren, med Hensyn til hvis Hensigtsmæssighed vi ikke kunde danne os nogen fast Overbevisning. Det har jeg sagt, og den Mening vil jeg hævde til enhver Tid; men naar de Herrer troe, at de virkelig kunne domme om ethvert militairt Forslag, som her forelægges, kan jeg naturligviis ikke bestride dette. — Den ærede Ordfører yttrede dernæst, at han fandt det meget besynderligt, at jeg havde yttrret, at jeg glædede mig over, at Finantsministeren havde underordnet sig Krigsministeren, men jeg mener, at denne min Yttring til enhver Tid lader sig hævde. Under sædvanlige Forhold mener jeg vel, at Finantsministeren skal have en overveieende Indflydelse; men under en Tilstand som den, hvorunder Europa saavel som vort Fædreland nu befinde sig — hvilken Tilstand vel kan betegnes som provisorisk — mener jeg, at Finantsministeren bør underordne sig Krigsministeren; og jeg mener, at han fortjener Roes, fordi han gjør det, fordi han ikke taber sig i sin Specialitet, som er Pengesagen, og fordi han ikke glemmer, hvad der er det Høieste og Vigtigste for et Statsraadsmedlem, nemlig Statens Sikkerhed.

Ordføreren: Ja, den Betragtning kan jo til enhver Tid være fuldstændig berettiget, at det er ønskeligt i Kongens Raad at have Mænd, der ikke glemme, at Statens Sikkerhed maa være det allerhøieste Maal. Forøvrigt skal jeg ikke komme ind paa det ærede Medlems sidste Bemærkninger. Jeg skal ganske overlade til det ærede Thing at domme om, hvorvidt den ærede Krigsminister og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds (C. B. Nimestad), have Ret i at bedømme min Fremstilling saaledes, som om den